

Za oknem se rozlil měsíc září
zívá a dál se nevesele tváří
sbírá vzpomínky tak zákeřný
letní barvy blednou nad prázdnou nádobou
má schůzku se zlobou
pár očí který visí
žízeň svou neuhasí
nad prázdnou nádobou
Nálada se nemá k dnům kdy svítí
slunce který brání sklonům k pití
směšný věci náhle závažný
Damoklův meč trčí nad prázdnou nádobou
v objetí s únavou
počítá skvělý roky
na prstech jedny ruky
nad prázdnou nádobou
Tak už je to tady - končí léto
skončilo jak vždycky jednou větou
tenhle měsíc přece nezáří
září jenom oči nad prázdnou nádobou
má schůzku se zlobou
pár očí který visí
žízeň svou neuhasí
nad prázdnou nádobou